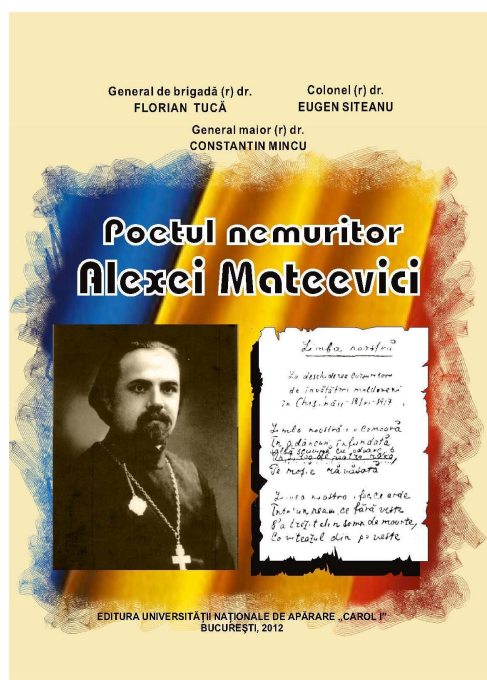

NOI APARIȚII EDITORIALE

Poetul nemuritor Alexei Mateevici

Autorii lucrării de față, general de brigadă (r) dr. FLORIAN TUCĂ, colonel (r) dr. EUGEN SITEANU, general maior (r) dr. CONSTANTIN MINCU, și-au botezat volumul cu titlul „**POETUL NEMURITOR, ALEXEI MATEEVICI**”. De ce au recurs ei la o astfel de formulare și de ce l-au socotit pe ALEXEI MATEEVICI ca fiind „nemuritor”?

Răspunsul este pe cât de succint, pe atât de limpede. În primul rând, pentru a fi cât mai originali cu titlul acestei lucrări, deoarece, din multe surse cercetate pentru întocmirea acestei cărți, n-am întâlnit niciuna intitulată astfel.

În al doilea rând, considerând că se potrivește de minune cu personajul care face obiectul cărții, prin ceea ce a făcut

și a lăsat în urma sa. În realitate, prin întreaga sa creație poetică, în care strălucește ca o stea de primă mărime poezia-manifest „**Limba noastră**”, românul de viță veche ALEXEI MATEEVICI poate fi considerat, fără nicio rezervă, cu adevărat „nemuritor” pentru noi românii.

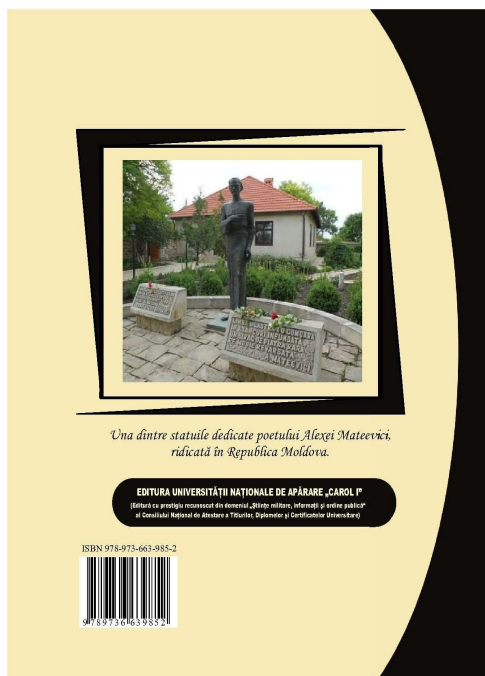

Această noțiune clasică „nemuritor”, în „**Dicționarul Explicativ al Limbii Române**” figurează ca definind o ființă umană care prin ceea ce a făcut și a lăsat în urma sa „**nu moare niciodată**”, adică „**este destinată să reziste timpului și să trăiască veșnic în amintirea oamenilor**”. O astfel de ființă, se mai subliniază în „**Dicționar**”, „**este destinată gloriei și celebrității eterne**” .

Lui ALEXEI MATEEVICI i-a asigurat „nemurirea”, în mod deosebit, poezia

„**Limba noastră**”, o culme a creației sale poetice pe care un reputat autor basarabean o socotește a fi „**o capodoperă**” și „**cea mai frumoasă poezie despre limbă, din câte s-au scris în literatura română**” (Vasile Țepordei).

Poezia la care ne referim, cu totul originală, neasemuit de frumoasă în vers, de profundă și încărcată de un fierbinte mesaj patriotic, a fost scrisă de ALEXEI MATEEVICI în vara anului 1917, pe când el era combatant pe frontul de la Mărășești în onoranta postură de preot militar. Ea a fost citită apoi la Chișinău, în fața participanților la deschiderea cursurilor de învățători basarabeni. De atunci, de când această creație poetică de excepție a fost rostită

pentru prima oară, vreme de 95 de ani, versurile ei s-au rostit cu plăcere, cu fior, cu căldură de nedescris, cu dragoste, pretutindeni pe unde trăiesc românii noștri. Ele sunt pe buzele pruncilor, învățate de la părinți, al copiilor de școală, al tinerilor, al vârstnicilor și al bătrânilor, al celor ce-și apără Țara sub drapel tricolor și al slujitorilor Altarelor noastre de credință, adică al tuturor celor ce s-au născut sau au trăit în ancestrala noastră vatră românească. Prin poezia aceasta, ALEXEI MATEEVICI se exprimă într-o limbă veche, sfântă și plină de viață. Versurile au o armonie desăvârșită, sunt pline de fior, de patos și de prospețime. De aproape un veac, ele sunt cuprinse în tratate de specialitate și în manualele școlare, în studii, articole și evocări istorice sau literare, în sute de volume, antologii și dicționare, în culegeri reprezentative de versuri și chiar în cântece. Ba, și mai mult, începând din anul

1995, poezia „**Limba noastră**” a fost adoptată ca „**imn de stat**” al Republicii frățești Moldova.

În ceea ce îl privește pe autorul superbe creații poetice, acesta va primi din partea autorilor ori a specialiștilor literari sau a posterității, titluri de onoare și de noblețe, ca cele ce urmează: „**bardul românismului**”, „**Cântăreț al graiului și al gliei**”, „**Elogiatorul limbii române**”, „**Un poet român nepereche**”, „**Făurar de piatră rară**” etc., iar versurile poeziei „**Limba noastră**” avea să devină, în decursul timpului, manifest de tip popular, cântec de izbândă închinat limbii române, poporului nostru și Țării.

Colonel (r) prof. univ. dr. Benone ANDRONIC
membru al Academiei Oamenilor de Știință din România

